

- 4) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU og afgørelse 2011/278/EU, som den gennemfører, i strid med direktivet artikel 10a, stk. 12, idet den udvider den tværsektorielle korrektionsfaktor til at omfatte sektorer, som er defineret i Kommissionens afgørelse 2010/2/EU⁽⁶⁾ (nu afgørelse 2014/746/EU⁽⁷⁾), der anses for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, hvorved de tildelte gratis emissionskvoter mindskes?
- 5) Udgør afgørelse [2013/448/EU] en tilsidesættelse af artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, for så vidt som Europa-Kommissionen for at fastsætte de verificerede emissioner, der er foretaget i perioden 2005-2007, og som der henvises til i dette stykkes litra a) og b):
- a) ikke tog hensyn til de emissioner, som ikke fremgik af Fællesskabets uafhængige transaktionsjournal, selv om der var tale om emissioner, der i den pågældende periode ikke skulle registreres?
- b) så vidt muligt udledte de relevante emissionstal af de emissioner, der var foretaget i årene efter 2008, hvorved den anvendte en faktor på 1,74 % i modsat retning?
- c) udelukkede alle emissioner fra anlæg, der var lukket inden den 30. juni 2011?

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5.9.2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratis-tildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 240, s. 27).

⁽²⁾ EUT 2000, C 364, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

⁽⁴⁾ Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28.6.1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184, s. 23).

⁽⁶⁾ Kommissionens afgørelse 2010/2/EU af 24.12.2009 om opstilling af en liste over, hvilke sektorer og delsektorer der anses for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT 2010, L 1, s. 10).

⁽⁷⁾ EUT L 308, s. 114.

Sag anlagt den 17. juli 2015 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-389/15)

(2015/C 311/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau og B. Hartmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Rådets afgørelse af 7. maj 2015 om tilladelse til at indlede forhandlinger om en ændring af Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for så vidt angår områder, som falder ind under Den Europæiske Unions kompetence.

— Virkningerne af den anfægtede afgørelse opretholdes, når det er hensigtsmæssigt, indtil ikrafttrædelsen, inden for en rimelig periode efter afsigelsen af nærværende dom, af en ny afgørelse, som skal vedtages af Rådet for Den Europæiske Union i henhold til artikel 218, stk. 3, 4 og 8, TEUF.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Første anbringende: Den anfægtede afgørelse anerkender, at medlemsstaterne har kompetence, hvilket er i strid med artikel 3 TEUF, eftersom forhandlingerne vedrører en aftale, som falder inden for Unionens enekompetence.

Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 207, stk. 3, TEUF og artikel 218, stk. 3, 4 og 8, TEUF, eftersom Rådet har udpeget medlemsstater som »forhandlere«, på et område for EU-kompetence, og ikke har vedtaget den anfægtede afgørelse i overensstemmelse med det gældende flertal.

Appel iværksat den 21. juli 2015 af John Dalli til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling,) den 12. maj 2015 i sag T-562/12, John Dalli mod Europa-Kommissionen

(Sag C-394/15 P)

(2015/C 311/46)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: John Dalli (ved lawyers L. Levi og S. Rodrigues)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Den appellerede dom ophæves.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Appellanten tilkendes en symbolsk erstatning på 1 EUR for ikke-økonomisk skade og en erstatning, som foreløbigt er opgjort til 1 913 339 EUR, for økonomisk tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremført følgende anbringender:

- For det første et anbringende om, at Retten traf afgørelse ultra petita ved at ændre tvistens genstand.
  - For det andet et anbringende om, at der foreligger manglende begrundelse.
  - For det tredje et anbringende om, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellants interesser, herunder hans ret til forsvar.
  - For det fjerde et anbringende om flere urigtige gengivelser af faktiske omstændigheder og beviser, og
  - For det femte et anbringende om, at Retten har fortolket eller anvendt EU-retten forkert.
-